

Controlling Desires.

The article below is from the book 'Imitation of Christ' by Thomas Kempis. Kempis was a German – Dutch monk. This book was believed to be written to instruct other monks as to help them in their meditation. It was published about the early 15th century. I am including here the 6th chapter of the book.

Whenever a man desires anything inordinately, at once he becomes restless. A proud and greedy man is never at rest; but a poor and humble man enjoys the riches of peace. A man who is not yet perfectly dead to self is easily tempted, and is overcome even in small and trifling things. And he who weak in spirit, and still a prey to the senses and bodily passions, can only with great difficulty free himself from worldly lusts. Therefore, he is sad when he does so withdraw himself, and quickly angered when anyone opposes him. Yet, if he obtains what he desires, his conscience is at once stricken by regret, because he has yielded to his passion, which in no way helps him in his search for peace. True peace of heart can be found only by resisting the passions, not by yielding to them. There is no peace in the heart of a worldly man, who is entirely given to outward affairs; but only in a fervent, spiritual man.

ஆசைகளை கட்டுப்படுத்துகிறது.

கீளே உள்ள கட்டுரை தாமஸ் கெம்பிஸ் எழுதிய 'கிறிஸ்துவின் பிரதிபலிப்பு' (Imitation of Christ) புத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. கெம்பின் ஒரு ஜெர்மன் - டச்சு துறவி ஆவார். இந்த புத்தகம் மற்ற துறவிகளுக்கு அவர்களின் தியானத்திற்கு உதவுவதற்காக எழுதப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது. இது 15ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வெளியிடப்பட்டது. புத்தகத்தின் 6வது அதிகாரத்தை இங்கே சேர்த்துள்ளேன்.

எப்பொழுது ஒரு மனிதன் எதையும் அதிகமாக ஆசைப்படுகிறானோ, அப்போதே அவன் அமைதியற்றவனாகிறான். பெருமையும், பேராசையும் கொண்ட மனிதன் ஒருபோதும் ஓய்வெடுப்பதில்லை, ஆனால் ஒரு ஏழை மற்றும் எளிமையான மனிதன் அமைதியின் செல்வத்தை அனுபவிக்கிறான். தன் சுயத்திற்கு இன்னும் முழுமையாக மரிக்காத ஒரு மனிதன், எளிதாகவும், சிறிய மற்றும் அற்பமான விஷயங்களில் கூட வெற்றி பெறுகிறான். ஆவியில் பலவீனமானவன், ஆசைகளுக்கு அடிமையாக இருப்பதினால், உலகத்தின் இச்சையிலிருந்து விடுதலையாவது அவனுக்கு கடினம். ஆகவே, அவன் அவ்வாறு செய்யும்போது, அவன் வருத்தப்படுகிறான், மேலும் யாராவது அவனை எதிர்நிற்கும்போது, சீக்கிரமாக கோபமடைகிறான். இருப்பினும், அவன் விரும்பியதைப் பெற்றுக்கொண்டாலும், உடனே அவனுடைய மனசாட்சி வருத்தத்தால் உறுத்தப்படுகிறது. காரணம் அவன் தன் ஆசைக்கு அடிபணிந்துவிட்டதால், அது சமாதானத்தை தேடுவதில் அவனுக்கு எந்த வகையிலும் உதவாது. உணர்ச்சிகளை எதிர்ப்பதன் மூலம் மட்டுமே, உண்மையான மன சமாதானம் அடைய முடியும், அதற்கு அடிபணிவதின் மூலம் அல்ல. ஆவிக்குரிய மனிதனில் மட்டுமே சமாதானம் காணப்படும், ஒரு உலக மனிதனின் இருதயத்தில் சமாதானம் காணப்படாது, காரணம் அவன் உலக பிறகாரமான காரியங்களுக்கு முற்றிலும் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டவன்.